

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius , Museum Tusulanum, 1986, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966581152.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Je<g> havde to Aar forhen Leveret et *Oratorium* til Hoffet, som var bleven antaget, men ikke Betalt, endskiønt jeg adskillige Gange havde mindet Grev *Holst* derom. Da nu *Schack* i Foraaret 1780 Blev *ober Hoff Marchal* skrev jeg ham til derom, og fik det, hvoraf jeg betalte Huusleye og Folke Løn. J Haab om at faae min Bog trykket i et par Maaneder, havde jeg bedet *Zoega* at forstrække mig mit Qvartal, som han ogsaa gjorde, men i Steden for 2 Maaneder, trykkede *Møller* paa det i Tie, og hvad jeg udstod i den Tiid vilde jeg ikke unde *Warnstedt* at prøve. Dyrt var alleting, Leve skulde jeg, og jntet havde jeg at Leve af. Jeg vidste 127 ingen Ven i Verden at søge Hielp hos, og *Warnstedts* Forhold afskrækkede mig fra at vende mig til nogen af dem, der kaldte sig mine Venner. Jeg Bed derfor i det suure Æble at Beklage mig for *Guldberg* over min Uhæld med Trykken, og at denne langsomhed voldte mig Mangel paa Livets Nødtørftigheder; hvor ved jeg erindrede ham om hans Løfte at forskaffe mig et *Gratual*, men jeg fik intet Svar. Her var altsaa jntet andet for end at Laane, men jngen vilde laane mig uden de meest ubillige Renter. Nøden tvang mig til at indgaae de grueligste Vilkor, og det værste var endda, at Laanet var paa saa kort en Tiid, at jeg maatte laane en større for at Betale den mindre Summa med Renterne.